

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

16. Dies Junii. Cesset voluntas propria, & infernus non erit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

qualis sit, facilius deprehenditur, quam sermo. Qualis enim quis fuerit in factis, talis comprobatur in verbis. Cæterum, multis nimia linguæ licentia fuit ruina. Quia ut nulla pars corporis ad nocendum promptior, sic nec ulla est ad frænandum difficilior. Scitè igitur dicit Gellius: *Utinam muti omnes homines essemus, minus improbitas instrumenti haberet.* Cui accinit Fabius: *(b) Mutos nasci, & egere omni ratione satius fuisset, quàm providentia munera in mutum perniciem convertere.* Maneat igitur tibi altà mentis repostum, illud D. Bernardi divino afflatu pronuntiatum oraculum: *Verba bis ad limam, semel ad vitam quam.* Adeò vera est hæc Poëta sententia;

*Pauca loqui, sua verba coqui, vult providus; & quæ
Taliter consuescit, semper cum laude senescit.*

16. DIES JUNII.

Cesset voluntas propria, & infernus non erit. *S. Bernard. serm. 3. de Resurr.*

Voluntatis I.
proprie mala.

Quis non putaret se consecrasset ad ipsum in hac vita felicitatis fastigium, qui certus esset se post hanc vitam evasurum, non modo tartarum, sed purgatorium. Imò quis non censeret se digito tangere cælum, qui posset ex rerum naturâ tollere orcum; & pro suo arbitrio extinguere flammâs illas perennes, æternum ardentis in terrâ cœtro, æstuarii? Quantum ad te attinet, quod optas facere potes abnegatione tuæ voluntatis. Mors pro-

(a) Gell. 18. (b) Fab. c. 4.

Junius.

præ voluntatis, est fons omnis voluptatis. Plus contra tibi officit propria voluntas, quam omnes junctim inferi, & omnes inferorum dæmones. Quia nulla est vis dæmonis, nisi ab illa adjuta, quæ nobis valeat incommodare. Illa nos hostibus nostris primam prodit, deinde tradit, denique perdit. Nisi illa repugnaret, malum omnium nullum esset, quod nos turbaret. Illa ipsa denique voluntas tam multiplicium malorum, tormentorumque, quotquot reperiri possunt genera, & classes omnes fabricatur tam in hac vita quam in altera: Nulla est crux, quam non architectatur, nullus qui animum pungit aculeus, quam illa non infigit: Nulla in conscientia est furia, quam illa non immittit; nulla iracundiæ fax, quam illa non accendit: nullus in corde dolor, quem illa non parit; nullus in spiritu languor, quem illa non gignit: Nullum denique quod homo patitur malum, ejus illa non sit auctor.

II. Si te non moveant propriæ voluntatis, dum illi obsecundas, mala, moveant quæ producit, dum illi renuntias, bona. Nonne plus est relinquere voluntatem suam, quam domum, vel agrum? quia plus est se relinquere, quam sua? At qui reliquit domum, vel agrum, centuplum accipiet. Sic qui relinquit voluntatem suam, ut sequatur divinam, plus centies accipiet, voluptatis, quam illi obsequendo. Si cui Deus eam impertivisset felicitatem, ut quidquid vellet, haberet faciendi potestatem, adeoque quidquid vellet, posset id exequi, & pro libitu consequi, essetque prætereà de hac sua potentia, & fortuna securus: eam tamen existimo, minorem quam ejus, qui nulla in re vellet connivere suæ voluntati, sed

sed in omnibus Dei causa abnegaret. Ratio in confesso est. Qui suæ indulget voluntati, cum illa sit humana, nequit frui voluptati alia, quam humana; quæ verò Dei se voluntati subicit, is participabit voluptatem divinam. Ingens homini est gaudium, sequi voluntatem propriam, quæ est fons omnis tristitiæ, quale erit, sequi divinam, quæ origo omnis lætitiæ. Idem est Deo voluntas, & voluptas, quia immensa est Deo voluptas id facere, quod dicat ejus voluntas: quisquis ergo semper sequitur Dei voluntatem, necesse est semper sibi habeat comitem voluptatem, & hanc innoxiam, puram, defœcatam: utpote cujus patria est cælum, quia ibi nascitur, Pater Deus, qui ab ipso gignitur.

III. In elementis aliud est motus ad locum, aliud quies in loco, in cælo idem est Lux, & ardor in igne duo sunt, in sole, & stellis idem. Sic voluntas, & lætitia duo sunt, in Deo unum. Quantum ergo tibi est desiderium percipiendæ voluntatis, tantum tibi sit studium adimplendæ divinæ voluntatis. Tunc gaudebis in Domino semper, nunquam mœrebis, quia nunquam non tibi cuncta venient ex toto. Imò non modò nunquam in quocumque rerum eventu mœrebis sed semper etiam gaudendo mœrebis. Quinam magis circumfluunt delitiis, & exuberant omnium gaudiorum copia, quam qui in cælis ævo sempiterno fruuntur Beati? & quinam tamen minus suæ obsecundant voluntati, aut magis obtemperant divinæ? Tu ergo candidate cælestis gloriæ, qui ambis frui cælo, quidni hîc voluntati tuæ renuntias in terra? Prælude ad illam gloriam, abnegando tuam voluntatem. Tibi nẽ erit in terris seges tristitiæ, quod

Junius.

est beatis in cælo seges immensæ lætitiæ, sequi voluntatem Dei? Eja jam nunc incipe facere, quod facturus es semper per omnem æternitatem, si felicem illam consequaris. In perpetua illa felicitate nunquam exequeris voluntatem tuam, semper divinam: fac hîc aliquando, quod olim facturus es semper. Fac hodie propter Deum, quod gaudebis te fecisse, quamdiu erit Deus. Tua ergo voluntas ejus voluntati in omnibus fasces submittat. Itaque

Dic, ipse ut valeas, nolo, voloque vale.

17. DIES JUNII.

Multi sunt, quos magis puderet in oratione fecisse barbarissimum, contra regulam Priscrini, quàm protulisse mendacium in suo sermone, contra regulam Christi. *S. Richard. de S. Viêt. in Benjam. c. 46.*

Respectus I. **H**ic aculeos exero in pudorem planè barbarum, qui non in lingua quidem Tulliana, sed in vita Christiana est maximus barbarismus; & quia despecto Deo, respicit homines, vocatur ab Ascetis; Respectus humanus, qui Dei est despectus prorsus inhumanus; quia cogit abstinere ab eo, quod vel Dei lex imperat, vel ratio suadet, vel officium monet, vel conscientia jubet. Hæc (ut utar verbis Sancti Chrysostomi)